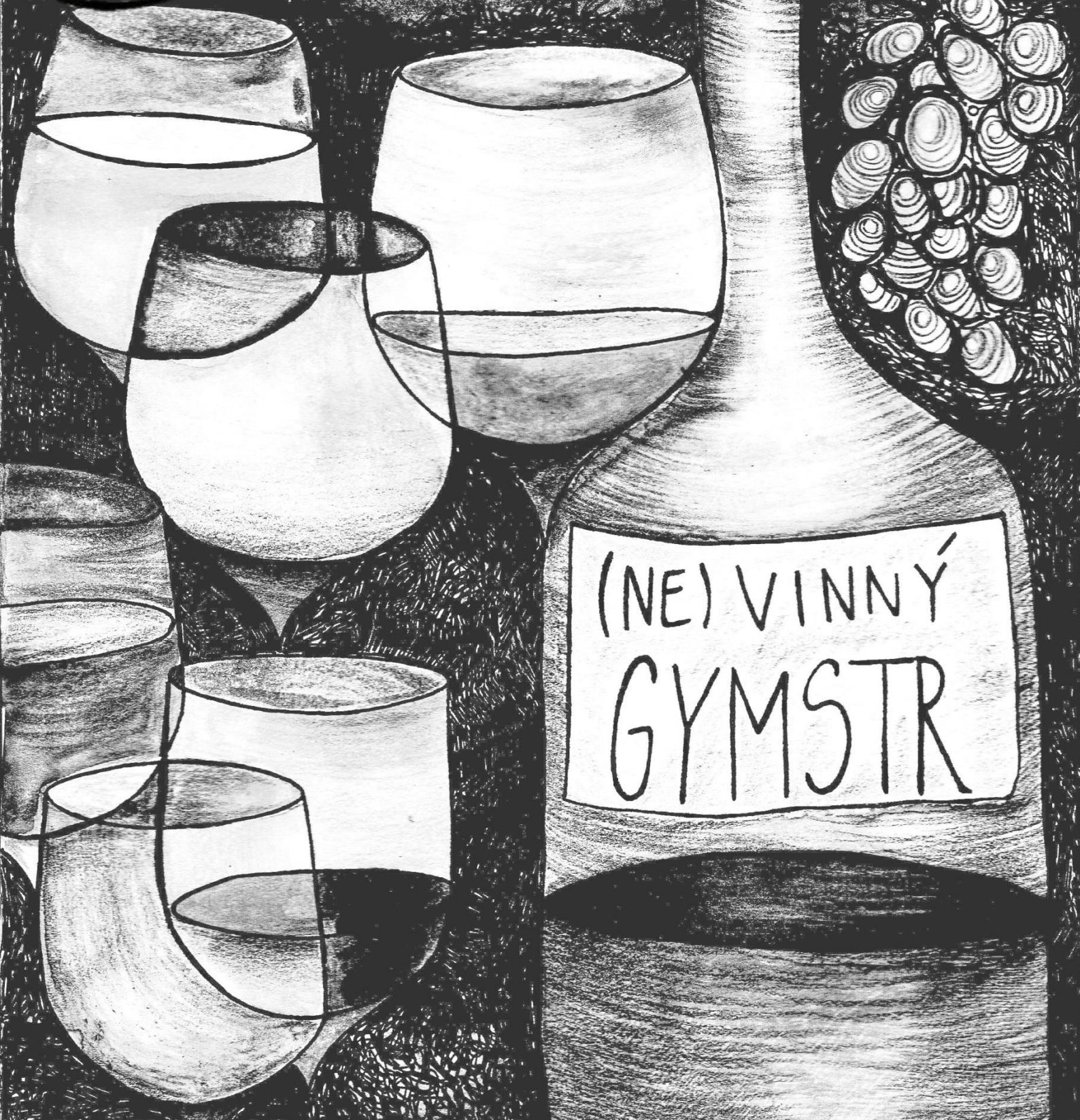

rafoman

2017/2018

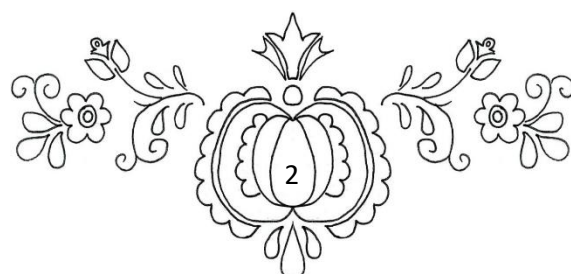

(NE) VINNÝ
GYMSTR

Vinný listek

Historie vína	3
Chuť vína	5
TO Motion	6
Ve víně je pravda	7
Gymstr opět tančí	8
Nevinná réva	9
Ladislav Zibura: Jsem radši tady	10
Suchý Šlitr	14
Vina a nevina	15
In vino veritas	16
Karel Rendl: Pekař českých olympioniků	17
Typy sklenic na víno	20
Lidé a víno	21

Historie vína

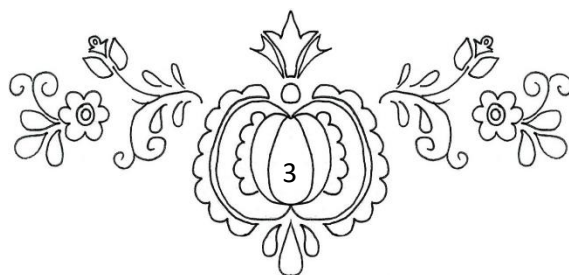

Barbora Hrbková

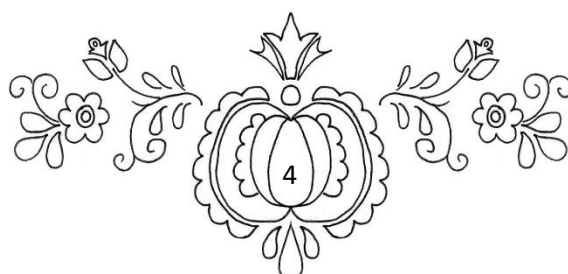
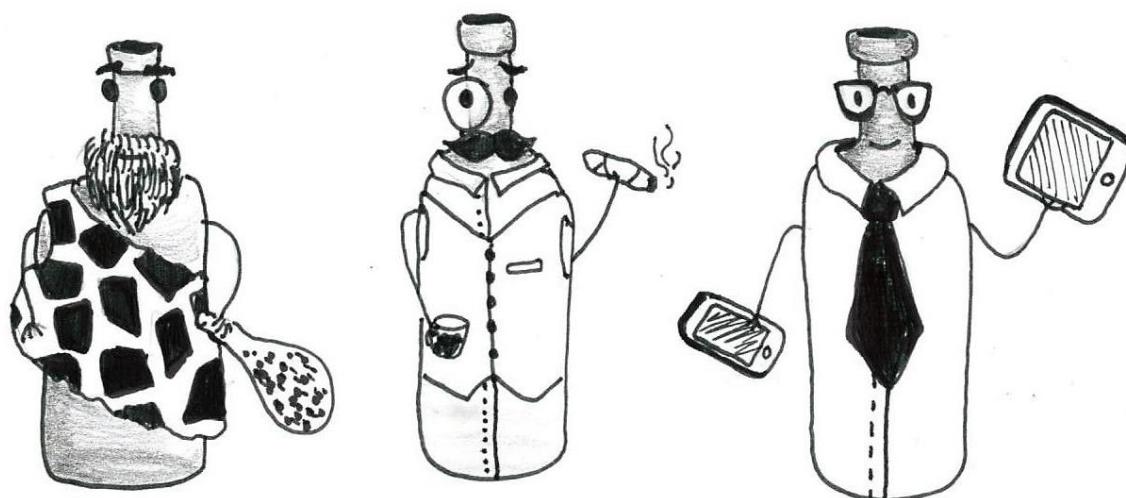
Ať už jste byli na škole nadšenými dějepisáři či nikoli, vína, a tudíž i jeho historie, se za život dotkneme více méně všichni, takže by nebylo od věci do celého procesu od vzniku tohoto lahodného nápoje přes zdokonalování až po dnešní podobu aspoň zlehka zabrousit.

Původ vína je navzdory jeho oblíbenosti stále nejasný, v každém případě je známo, že vinná réva byla rozšířena již před čtrnácti tisíci lety kolem Ženevského jezera či Kaspického moře, ve starověkém Egyptě a Orientu ve 3. tis. př. n. l. a u starověkých Řeků již ve 2. tis. př. n. l. Ti pokládali mok za dar boha Dionýsa, na jehož počest se konaly oslavy zvané bakchanálie, provázené často nezřízeným pitím a sexuálními orgiemi. V Egyptě zas byla výroba hodna jen šlechticů a krále, pít se pak smělo pouze na večírcích a i při náboženských a pohřebních obřadech. Jedno staroegyptské přísloví říká: "Ve vodě můžete vidět odrazet svůj obličej, ale ve víně má vždy tu nejlepší kvalitu.". Nejstarším doloženým místem, kde se prokazatelně víno vyrábělo, byla část Arménie, ve které archeologové v roce 2010 objevili vinařství staré přes 6100 let. Ve středověku (cca od 12. stol) se o rozšíření v severnějších částech Evropy zasloužili mniši řádu cisterciáků, kteří přinesli sadbu z oblasti dnešní Francie sadbu a učili místní obyvatele pěstování a zpracovávání hroznů.

Na území Čech a Moravy se pak víno dostalo pravděpodobně zásluhou Keltů a římských legií v době vlády císaře Marca Aurelia, kteří ho vyváželi například do Španělska a Řecka, Galie, Porýní, Podunají a dokonce i do Velké Británie. Za seznámení našich předků s tímto nápojem můžeme poděkovat například i misionářské cestě sv. Konstantina a Metoděje či kupcům z Východofrancké říše. Na rozšíření révy v Čechách má podle kroniky Václava Hájka velký podíl také sv. Ludmila, manželka knížete Bořivoje, která rozkázala, aby ušlechtilá réva vinná byla převezena z Moravy a vysázena v mělnickém kraji. Ve 14. stol se zasloužil o rozmach pěstování v Čechách Karel IV., který přivezl do Čech mimo jiné odrůdu Rulandské šedé (Pinot gris).

V průběhu dalších století se setkáváme s výrazným rozmachem pěstování a šlechtění této plodiny. Vznikla také řada spolků, jako například v roce 1816 Spolek ovocnicko – vinařský, který založil Christian Carl André – odtud pak modrá odrůda révy ŠS Velké Pavlovice 'André'. V současné době je vinný mok poznamenán nejrůznějším genetickým upravováním pěstitelského materiálu a křížením s větším důrazem na kvalitu. Záměr šlechtění je směřován na získávání odrůd, vhodných pro ekologické pěstování révy vinné, umožňující výrobu „biohroznů“ a „biovín“.

Chuť vína

Kristýna Strnadová

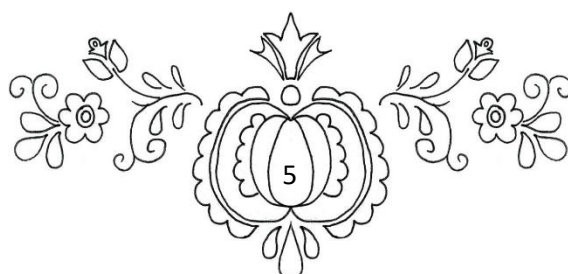
Červená barva po sklence stéká
kapky touhy, pokušení
Jinde než ve víně
ukryta pravda není

Sklenička s tou tvou tiše cinká
změnila se rychlost tepu
Přemýšlím nad vínem pravdy
z jakých je asi sklepů

Chuťové pohárky
na jazyku extáze
Příchuť teplého slunce
poznáš až po čase

Tak jako struny
rozechvějí se kytáře
Ty můžeš obdivovat
skvělého vinaře

Rudé, bílé, růžové
jakýkoliv druh
Tento nápoj na sto procent
vymyslel sám Bůh

TO motion - předtančení

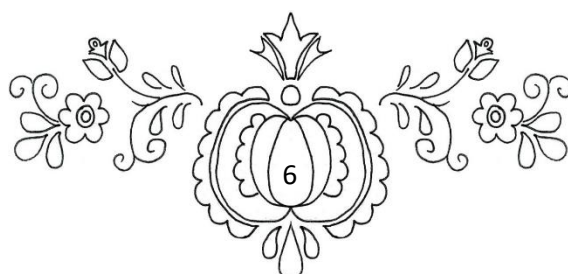

Oksana Dorosh

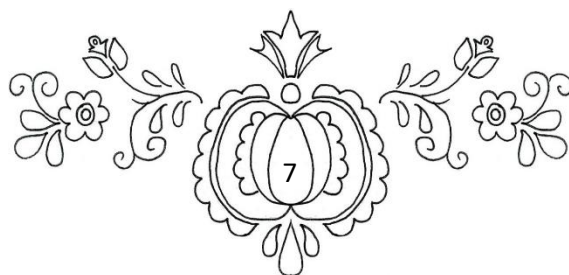
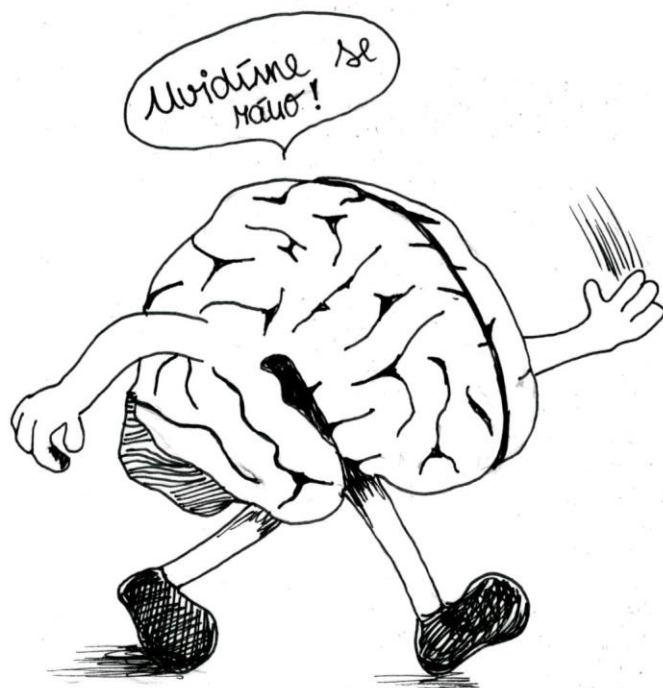
Dvojice dívek, které nemají tanec jako koníček, ale jako vášeň. Své síly spojily na začátku léta minulého roku a společně vystoupily na festivalu „Strakonice nejen sobě“ a poté na pout'ových oslavách.

Dalším úkolem je pro ně ztvárnění kontrastu mezi červeným a bílým vínem, což je téma přímo pro ně. Tereza Pazderníková, která se věnovala baletu, a tak je její technika jemnější a elegantnější, ztvární bílé víno. Oksana Dorosh, která je naopak osobností spíše jako víno červené, se pokusí v tanci ostrými pohyby vyjádřit svojí velkou energii.

Necháme se překvapit, co nám tyto dvě tancem nadšené dívky nabídnou – zda trpký mok anebo osvěžující nápoj.

**VE VÍNĚ JE
PRAVDA,
VE VODCE JSOU
DŮVODY LHÁT.**

Gymstr opět tančí

Monika Bendlová

Bylo pár dní před Vánoci a já jsem se byla podívat na své milé ex-studentíky, navštívit své drahé kolegyně a kolegy. Jsem již druhým rokem na rodičovské dovolené a tím, že jsem se přestěhovala do Českých Budějovic, je můj kontakt s gymnáziem sporadičtější. O to milejší byl vánoční dáreček od kamarádky a kolegyně Zuzky Kostkové, jež mě požádala, zda bych opět nepomohla s předtančením na náš repreples. Ráda. Snad nezklamou.

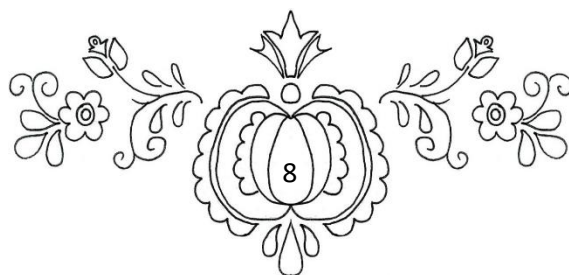
A jaký tanec byl vybrán? Před dvěma lety jsme tančili valčík. Co letos? U $\frac{3}{4}$ taktu zůstaneme, jen tempo snížíme na polovinu. Už víte? Pokusíme se ztvárnit waltz. Opět 8 párů, opět 16 tančících gymnaziálních profesorek a profesorů. Máme na to asi 8 setkání. Už drobet tušíme, do čeho jdeme. Jsme plni očekávání, vzpomínky z posledního předtančení nás motivují, ale i tak se neubráním nervozitě a pochybám. Zvládnou vše sestavit tak, aby předtančení vypadalo dobře a aby tanec kolegy bavil? Vyjde sestava pěkně na hudbu? Stihneme vše nacvičit? Bude se waltz v podání našeho gymstru líbit publiku? Do boje. Snad 16. 3. ještě před půlnocí budeme slavít vítězství.

A tak jsme začali trénovat, téměř každý čtvrtek, téměř hodinu a půl. Propoceně svršky, pošlapané nohy, puchýře, nic, co bychom neznali. S blížícím se osudným datem se vše začalo vyjasňovat, obrušovat a náš waltz dostával konkrétní podobu. Tréninky ve školním sále byly prostorově stísněnější, takže jsem byla vděčna MěKS za možnost poslední tréninky mít zde.

Večer „V“. Stojíme v přísálí. V hlavách se motá celá sestava, máme pocit, že si nic nepamatujeme, srdce nám buší. Ještě jsme nezačali tančit a už se potíme. Proč jsem na to kývla? Proč jsem neřekla, že už ne? Nejistota a pochyby se honí hlavami mých (mohu-li je tak nazvat) tanečnic a tanečnicků. Ale v hloubi duše cítíme, že to bude neopakovatelný, jedinečný a obohacující zážitek. Až dotančíme, budeme mít skvělý pocit a úsměvy na tvářích. Snad se vše povede tak, jak umíme, jak jsme to natrénovali, a publikum bude nadšeno.

Všem svým tanečnicím a tanečnickům přeji, aby si oněch 90 vteřin na tanečním parketu užili. Jsem ráda, že jsem mohla být opět součástí. Děkuji za důvěru, jež mně byla dána, děkuji za vaši píli, snahu a spolupráci. Jsem ráda, že gymstr opět tančí!

Vaše Monika Bendlová

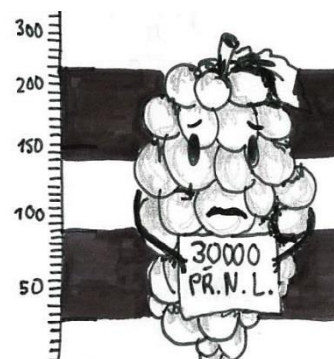

Nevinná réva

Už po staletí lid shledává révu vinnou. Takový nátlak ale přeci nemůže nikdo vydržet. (A to vůbec nemluvě o burčáku!) Tak se z toho réva hrouť. Jenže já zkrátka nesnesu ten žalostný pohled na víno na dně. A chci pomoci bližnímu svému.

Ale jak se dá očistit taková pověst? Jak setřít tu snad po věčnost usazenou špínu a zjistit, co se skrývá uvnitř těch nebohých bobulí?! No. Hádám, že to nebude nic tak těžkého, aby to nezvládl zjistit podprůměrný student

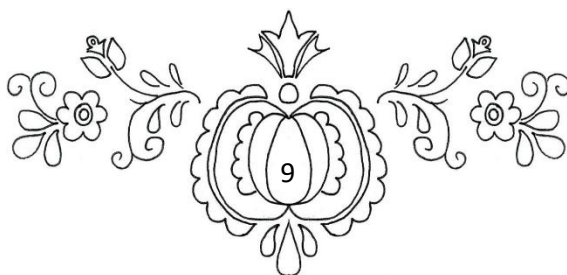
gymnázia. A tak jsem se do toho vrhla. Nejprve jsem se chtěla dostat k jádru tohoto problému. Jenže jádro takové révy je malinké, vždyť to by ani mouše neublížilo! Nenechala jsem se však vyvést z míry a pátrala jsem po tom, čím se vůbec réva prohřešila. Hledala jsem různé historické události, kde by víno někoho zabilo nebo aspoň něco ukradlo. Víno bylo skoro u všeho. Anakreon nepsal v podstatě o ničem jiném, husité měli víno za Kristovu krev (snad byl aspoň dárce krve), Diogenes se dokonce nechal zavřít do sudu, a něco mi říká, že víno má něco společného například i s odemykáním korunovačních klenotů před pěti lety. Ale to s révou a jejím zločinem nemá nic společného... Procházela jsem různé soudy a sudy vína, ale nic. Musela jsem tedy ještě do starších spisů.

A kde najdu starší trestní rejstřík, než v Bibli, že? S nesmírnou dychtivostí jsem otáčela listy Bible, listy vína, Bible, vína a pak zas Bible, ale nic. Vůbec nic. Ježíš dokonce proměnil vodu ve víno. Aha. Takže mi je úplně jasné, proč se slaví Vánoce. (Jenže pak ho asi proměnil zpátky ve vodu, čímž se tedy jednoznačně vysvětluje to ukřižování...) Ale o vinném hříchu vůbec nic.

Z toho vyplývá v podstatě jednoduchý závěr. Provinění, které hledám, je možná starší než samotná Bible. A jak všichni víme, tak víno časem (stejně jako člověk) zraje. Takže ať udělala vinná réva cokoliv, možná by bylo vhodné jí odpustit. A když už jsme u toho moralizování a víry, tak si neodpustím citát o odpouštění.

„Chybovati jest lidské, odpouštěti božské.“

- Alexandr Pope

Ladislav Zibura: Jsem radši tady

Zuzana Vodáková

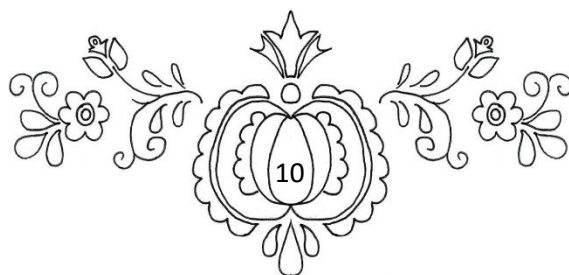
Ladislav Zibura je mladý poutník, spisovatel a komik. Přesně v tomto pořadí. Každý rok se vydá na pěší pout', napíše o tom knihu a přednáší. Prvně veřejnost zaujal již svou prvotinou 30 dní pěšky do Jeruzaléma, úspěch poté opakoval s titulem Pěšky mezi buddhisty a komunisty a konečně minulý rok, kdy vyšla kniha Už nikdy pěšky po Arménii a Gruzii. Nedávno navštívil Strakonice, aby i zde mohl sdílet cestovatelské zážitky a hlavně své nadšení. Já jsem s ním při té příležitosti měla možnost udělat rozhovor, za což ještě jednou děkuji.

Máte země, kam byste se nechtěl podívat?

Mě svět zajímá. Přišlo by mi zvláštní narodit se do světa, který za svůj život neprozkoumám. Ale vyhýbám se vyloženě nebezpečným místům a snažím se primárně cestovat do zemí, kde je bezpečno.

Co vám nejvíc chybí, když cestujete?

Mně toho chybí spousta. Já jsem totiž radši tady. Ale cestování je pro mě věc, kterou se něco učím a tuším, že mi má co dát. Často jsem i smutnej, osamělej, stýská se mi po kamarádech a po rodině... Třeba když jsem byl v Číně – tam člověk zažívá ohromný pocity vykořenění, protože je v kultuře, se kterou nemá mnoho společného, mezi lidmi, jejichž jazykem nemluví, a připadá si fakt sám. Na druhou stranu o to raději jsem, když se zase vrátím domů.

Změnilo se něco, když jste dopředu věděl, že o tom budete psát?

To je výborná otázka. Já jsem nad tím sám hodně přemýšlel a asi nezměnilo. Člověk na cestě musí řešit tolik věcí, že nemá čas přemýšlet o tom, že píše knížku. Já jsem si psal deníky vždycky, takže to pro mě nebyla žádná změna. Možná mě to přivedlo k tomu, abych byl odváznější a neodmítal zajímavé situace, protože si říkám: Hele, necestuješ jenom za sebe, cestuješ i za lidi, který o tom budou číst, tak si to vyzkoušej.

Není pro vás složité najít si čas na psaní deníku?

Člověk musí bejt trochu svědomitej. Já to nejčastěji doháním před spaním. Nejdou spát o půlnoci, ale jdu spát ve dvě a ty dvě hodiny ťukám do počítače. Ale knížku nepíšu na cestě, tam si píšu opravdu jen deník a z něj pak napíšu knížku – což je nejsložitější část. Ale musí na sebe bejt člověk trochu tvrděj s tím psáním no.

Kolikrát knížku asi přečtete, než ji vydáte?

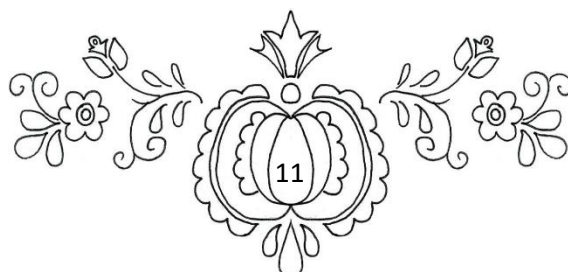
Strašně mockrát. Já píšu takovým specifickým způsobem. Líbí se mi se do psaní úplně ponořit a nežít ničím jiným. Píšu třeba dva měsíce, kdy se tomu věnuju klidně 16 hodin denně, a pak to vychrlím. Takže strašně mockrát, ale to je slušnost k lidem, dát si na tom záležet.

Máte nějaký spisovatelský vzor?

Co se cestopisů týče, třeba Richard Hulliburton. Udělal moc dobrý, svižný a neotřelý cestopisy, ve kterých je vidět radost ze života, kterou on umí mít. Hodně mě baví i Jerome Klapka Jerome. Ten napsal knihu Tři muži ve člunu, taky super. Těch vzorů je spousta, ale je zajímavý, jak jsou moje knížky hodně založený na humoru, takže mě ovlivňuje i humoristická literatura, který je poměrně málo. Patrick Ryan – Jak jsem vyhrál válku, Povídky Šimka a Grossmana, Saturnin... To jsou takový slavný humoristický knížky, ale je jich velice omezený množství.

Co dělá spisovatele spisovatelem?

To já nevím. Je zajímavý, že se ani slovo “spisovatel” už tolik nepoužívá... Ale spisovatel podle mě musí psát hodnotnější knížky než já. Na druhou stranu se teď moje první knížka překládá do angličtiny, tak si říkám, že když vyjde překlad, z autora už je spisovatel, ale nevím.

Čtete nějakou další současnou českou literaturu?

Čtu, ale míň než bych chtěl. Teď naposledy jsem četl Kosmonauta z Čech.

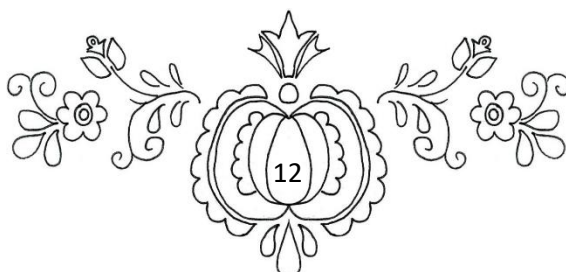
Co vás na tom nejvíc baví?

Svoboda. To je ohromný téma mého života. Svoboda ve všech svých projevech. A když jsem každé den v jiném městě, setkávám se s jinými lidmi (myslím i tím, že dělám přednášky po celé republice) a zároveň znám své čtenáře, což je pro autora skvělý, když ví, pro koho píše. Proto nemám žádný dva dny stejný a to je moc pěkný a dobrodružný. Svobodu mám i na cestách. Žije se mi vlastně moc hezky.

Neunavuje vás to někdy – třeba ty rozhovory?

Popravdě? Tak jasně, odpovídáš pořád na stejné otázky. Já dost rozhovorů odmítám, ale pro média. Já to nepotřebuju. Ale neunavuje a ty máš dobré otázky, tak to je super. Výhodou zase je, že člověku pomůžou se zamyslet nad tím, co dělá. O čem mluvíš, o tom přemýšlíš, takže zejména u delších rozhovorů si sama ujasníš spoustu věcí týkajících se tvého nasměrování.

Máte nějaké životní motto?

Život nejde shrnout do jedné věty. Jednu z nejchytřejších věcí, které jsem slyšel, napsal John Steinbeck ve své knížce Na východ od ráje. Zní, že by lidé měli život žít tak, aby v okamžiku své smrti ničeho nelitovali. Bude si člověk říkat: Měl jsem vydělat víc peněz? Měl jsem vybudovat lepší kariéru? Ne. Bude si říkat: Měl jsem být víc s rodinou, s přáteli, měl jsem víc myslet na svoje štěstí... Takže to mi přijde zajímavý.

To ale úplně nekoresponduje s tím, že vy jste většinu času pryč, ne?

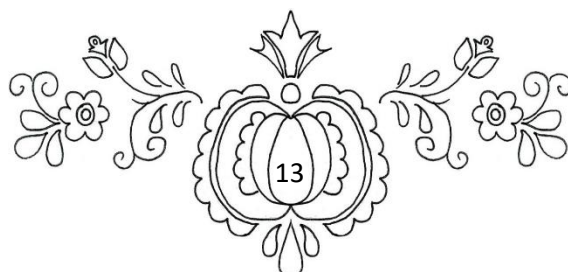
Nekoresponduje. Je mi pětadvacet, v mém věku je nejlepší zkoušet nové věci a zjišťovat, co je člověku nejbližší. Mám rád, když se z každého věku snaží člověk vytěžit maximum. Můžu si pár let dovolit žít nespoutaný život a pak se normálně usadit a mít děti. Zase je krásný, že už teď si vytvářím vzpomínky na celý život.

Pijete rád víno?

Tuže rád! Já piju rád všechny alkoholy... To je vlastně moc dobrá věc, ten alkohol, že za cenu relativně malých zdravotních následků dělá hrozně dobrý efekt, že jsou lidé veselejší. Víno piju moc rád, i pivo a vlastně i tvrdý alkohol.

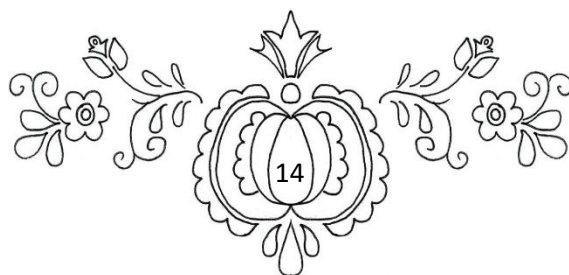
Máte nějaké oblíbené víno?

To záleží hodně na vínu. Spíš piju sušší bílá vína, ale fakt záleží, jaký konkrétní víno piješ. Moc zajímavý je, že v Gruzii dělají víno jiným způsobem než my. Gruzie je totiž první země, kde začali vyrábět víno. Dělají ho v podzemních nádobách, kam ho dávají i s listím a klackama, je plný tříslovin a má ve výsledku trochu jinou chuť.

Když je víno Suchý, může bejt i Šlitr?

Vina a nevina

Dominika Kozelková

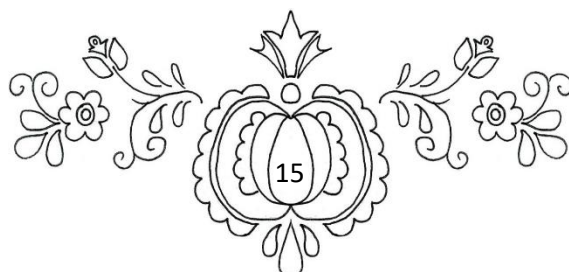
Vina a nevina. Snad nejčastěji řešené téma mezi učitelem a žákem v období písemek a zkoušení.

Znáte to, píšete test a chemikářka chytne někoho s tahákem. V hlavě studenta se vynoří hned několik otázek najednou: „Jak si toho všimla? Co se teď stane? Přeci jen, jak se máme naučit tolik věcí za jeden večer? Co mi na to řeknou doma?“

Pravda je, že většinu věcí, které se učíme, v životě ani nepoužijeme a mají nás spíše naučit rychle vstřebávat informace, což se ale zase může v budoucnu hodit. Je ale špatně, že náš mozek vymyslí jiný způsob, jak určité informace přenést i bez toho, abychom ho tolik namáhali? Vtěsnáme co nejvíc informací na co nejmenší papírek, který v závěru skončí v koši a my s pětkou. Je to ale správně? Neměla by alespoň naše snaha o přelstění systému být odměněna? Nebo jsme doopravdy takoví, jak nás většina učitelů vidí? Podvodníci?

V hlavě učitele to vypadá nejspíš tak, že sám neví, co má dělat – a tak na vás upřeně kouká a vy netušíte, jestli máte jenom sedět, nebo se přiznat. Asi se mu také v hlavě začnou hemžit proudy myšlenek jako studentovi: „Je to možné? Zrovna takový jedničkář... Je to tahák? Mám mu to sebrat nebo mu dát napsat druhou skupinu?“.

Každý učitel se k tomuto případu postaví jinak – někdo dá šanci na opravu, někdo ke studentovi ztratí důvěru. Není to ale trochu přehnané? Vymýšlíme nové způsoby, jak přelstít stanovený systém – tudíž jsme originální a vynalézaví. Není to přesně to, co po nás škola chce?

In vino veritas

Genese mé idey
nachází se v Římě.
Já alkohol nepiji,
to oni dali mi to břímě.

A jakou ideu na mysli mám?
Načít vína lahev, udělat flám.
Druhům, gurmánům, dala jsem vědět.
“S lahví moku u mne asi tak v devět.”

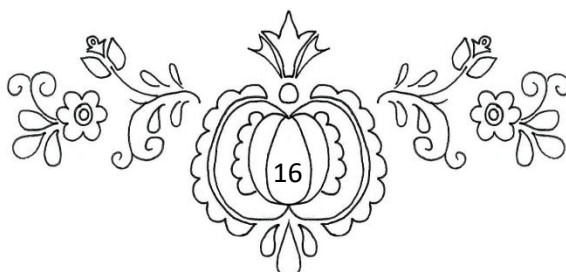
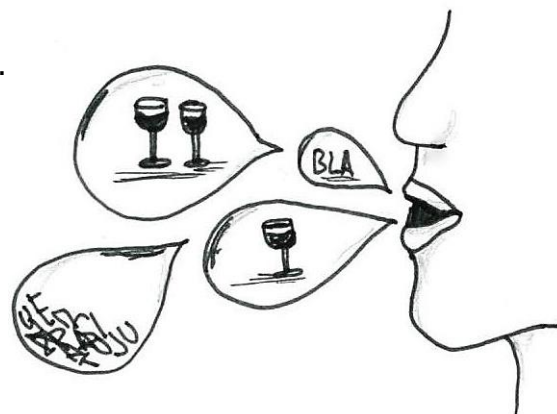
A tak jsme se ocitli u mne doma
s pár litry zlověstné tekutiny.
Většinu postihlo kóma
tak za dvě tři hodiny.

A tak jsme zbyli my, starý páky,
Jak vodu lili jsme vše do sebe
a mimo, tam teda taky.
Hele ale i tak to mělo co do sebe.

Taková pářka jednou za čas, jo,
to se prostě musí, jo,
i když se mi to normálně hnuší, jo,
Hlavně druhej den ráno, jo.

Hele ale i tak, jo hahahaha,
to byla prostě strašná sranda, jo,
prostě jsme jen tak byli
a jen tak pili, hahahahaha.

Ae pak
pak už si vůbe
hele ae pak si už vůbe
vůbec nic nepa
Nepamatu
u.

Karel Rendl: Pekař českých olympioniků

Lucie Růthová

Tradiční pekařství Karel Rendl je vyhlášené po celém Prácheňsku. Není tedy divu, že se Karel Rendl se svým synem Tomášem v současné době nachází v Jižní Koreji na zimních olympijských hrách. Nevyrazili si na výlet, ale přiletěli na pomoc našemu olympijskému týmu. S láskou pečou české výrobky, aby se všichni v cizině cítili jako doma. Dostala jsem možnost spojit se přímo s panem Karlem Rendlem a zeptat se ho na pár otázek.

Jak celý projekt vznikl?

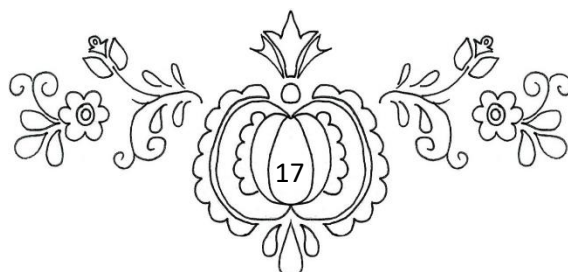
Projekt vznikl na olympijském výboru, který si řekl, že udělá něco pro naše sportovce. Z vlastní zkušenosti vím, že když se jede do světa, lidé by rádi jedli to, na co jsou zvyklí doma. Předseda olympijského výboru, pan Kejval, vymyslel, že by bylo dobré, kdyby do Koreje jela pekárna a pekla jim český chléb. V prosinci 2016 se nás zeptali, jestli bychom byli schopní to zajistit, a naše odpověď zněla ano.

Jak se cítíte jako první pekař v historii, který reprezentuje ČR na olympijských hrách?

Pěkně pracovně. Bohužel nejsme na výletě. (smích)

Co v Pchjongčchangu pečete?

Denně pečeme zhruba 70 chlebů, nějaké housky a různé druhy sladkého pečiva. Pekárna je v českém olympijském domě v Kangnungu. Pchjongčchang je odsud hodinu cesty. Ráno přijedou řidiči a pečivo se rozváží sportovcům do olympijské vesnice a asi do dvou různých hotelů.

Jaký máte úspěch? Ochutnali české pečivo i cizinci?

Předpokládám, že ano, když je to v českém domě a ten je volně přístupný. Zaplat' pánbůh, jsme slyšeli pozitivní ohlasy.

V čem myslíte, že je Váš chleba ‚Karel‘ výjimečný?

Není výjimečný, je normální, zcela obyčejný chleba, který dělají všichni. Jméno Karel vymyslel náš olympionik Vavřinec Hradílek, protože když jeho babička pekla chleba, říkala mu Karel. Název vznikl u něj. Jinak je to standardní, klasický, šumavský chleba. Tak, jak to děláme my, to umí každý SLUŠNÝ pekař.

Jak to, že dokážete upéct český produkt v zahraničí? Mají stejné nebo podobné suroviny?

Všechno, co potřebujeme, jsme si přivezli. Tři měsíce dopředu to do Koreje putovalo lodí.

Ztěžují vám místní podmínky práci?

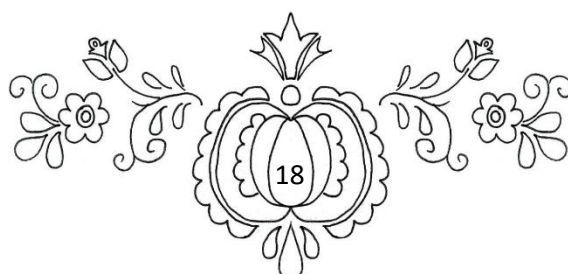
Je to klasická práce v noci jako doma. Máme tu jen pec, míchačku a kynárnu. Zbytek děláme ručně. Což je pro odborníky dost podstatné.

Jak vypadá váš den v Pchjongčchangu?

V jednu hodinu v noci jdeme do práce a ve dvě odpoledne končíme. Čili po 13 hodinách. Pak se jdeme najíst a spát.

Jak velký je váš realizační tým?

Kolik nás tady vidíš? Dva? Tak to je náš realizační tým.

Máte nějaké zážitky, o které byste se podělil?

Ti, co stavěli český dům, a ti, co ho provozují, jsou skvělá parta a díky tomu to všechno takhle dobře funguje. Je tady příšerná zima, a když k tomu ještě fouká vítr, je to extrémní.

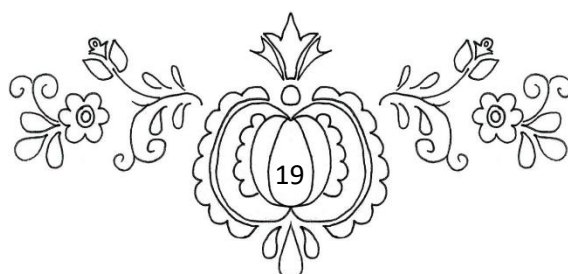
Jaké dojmy máte z Jižní Koreje?

Jsou tady šikmooci. (smích) Bydlíme v apartmánu s klukama, kteří stavěli český dům. Spíme na zemi na matracích a pohoda. Jsme rádi, že je tam teplo. Stravujeme se sami. Chodíme na místní speciality, jídlo je pálivé a samá rýže, ale mně to moc chutná. Velmi dobré je korejské zelí kimči.

Jak vaši blízcí reagovali na to, že poletíte do Jižní Koreje?

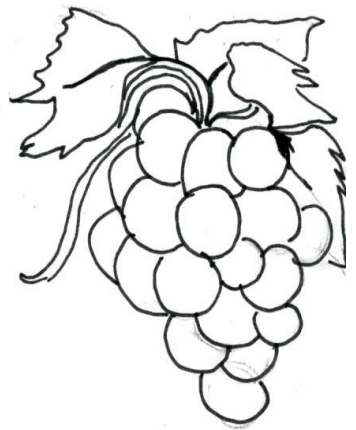
Jsou rádi, že jsme pryč. (smích) Jsou zvyklí, že odjíždíme na delší cesty, tak jim to tak ani nepřipadá. Ale píšou nám, že nás viděli v televizi a všude je chleba Karel.

Na závěr bych chtěla poděkovat za příjemný rozhovor a přeji Vám hodně úspěchů a šťastný návrat domů.

typy sklenic

bílé víno

lehké, svěží

plné, vyzrálé

červené víno

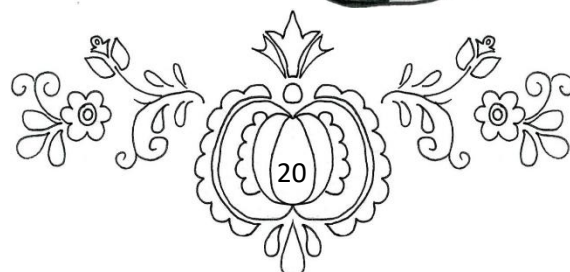
plné, mohutné

jemné, elegantní

růžové/kořeněné

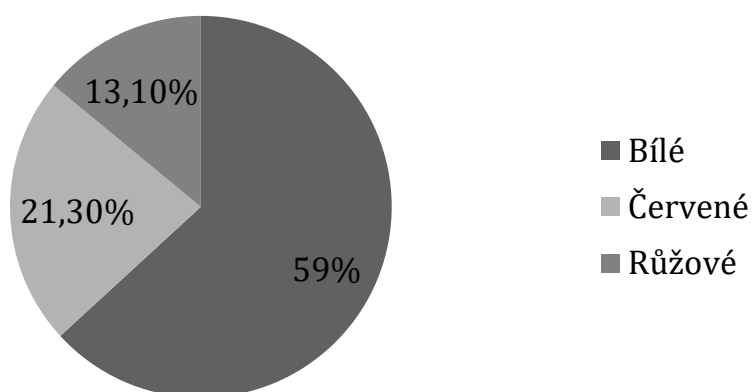

Lidé a víno

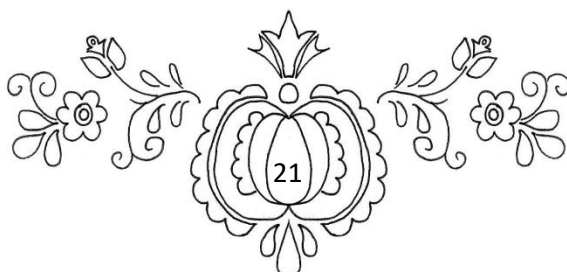
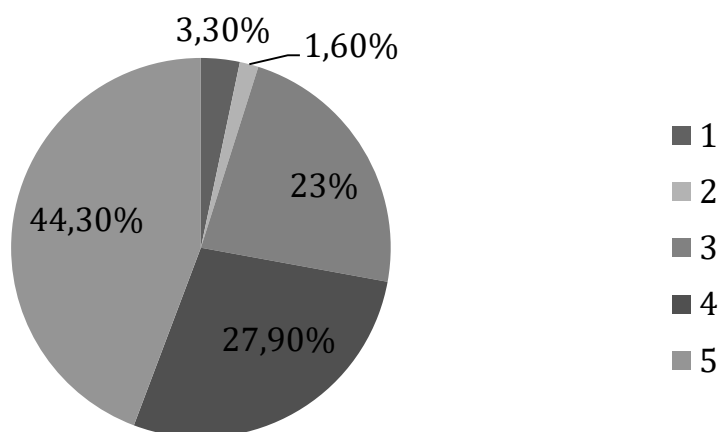
Kristýna Strnadová

Ihned, jak jsem se dozvěděla o tématu plesu, neváhala jsem a rozhodla jsem se do světa vypustit tuto anketu. S nadšením jsem pak sledovala získané odpovědi. Musím podotknout, že jsem čekala odpovědi jiné, a proto mě výsledek vcelku překvapil. A jak anketa dopadla? Podívejte se sami.

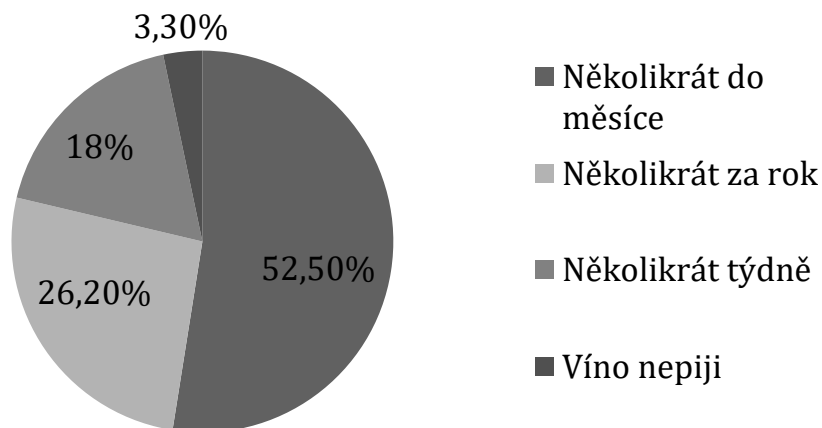
Jakému vínu dáváte přednost?

Na stupnici od 1 do 5, jak moc máte rádi víno?

Jak často pijete víno?

JAKÁ JE VAŠE OBLÍBENÁ ZNAČKA NEBO TYP VÍNA?

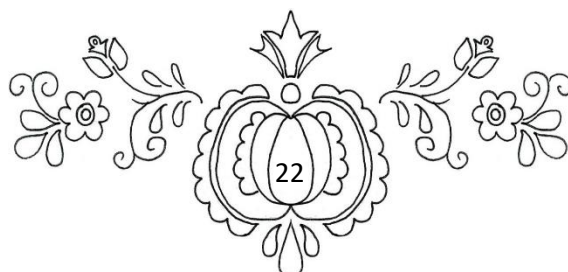
Na tuto otázku jsem dostala spoustu odpovědí. V mé anketě vyhrálo Templářské víno, Lambrusco a Pálava.

Objevily se zde také Modrý portugal, Tramín červený, Tarapaca, Cabernet, Chardonnay, Chenet, Lahofer nebo Ryzlink.

KDE VÍNO KUPUJETE?

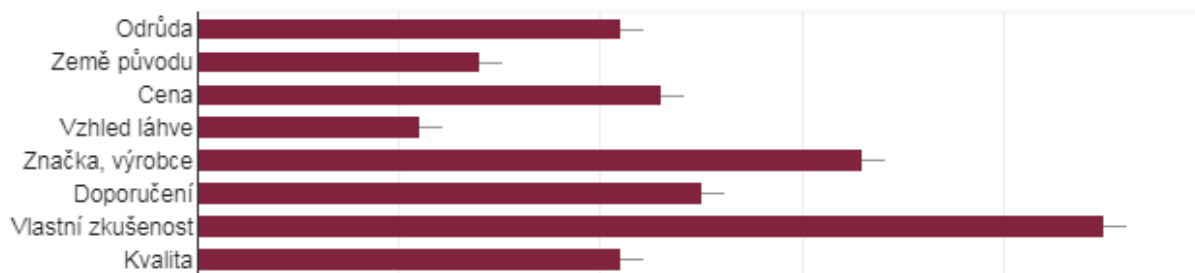
Zde suverénně vyhrály supermarkety (80 %), na druhé příčce vinotéky. Dalšími místy, kde lidé kupují vína, jsou maloobchody nebo vinárny.

Někdo víno dokonce kupuje u specializovaných prodejců či ho dováží z Německa.

Podle čeho vybíráte víno?

61 odpovědí

Také jsem se dozvěděla, že lze víno vybírat podle prohlubně na dně láhve. Pokud je velká, je víno dobré.

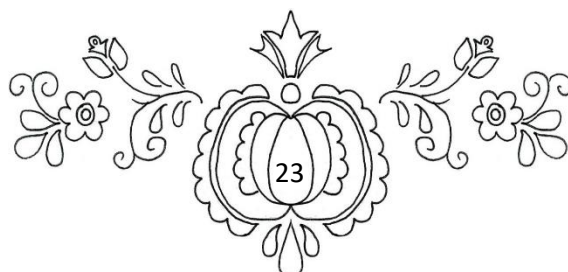
PERLIČKY

Co by to bylo za anketu bez vtipných odpovědí?

„Jakému vínu dáváte přednost?“ „Psímu“

Oblíbeným typem se stal i Golden Winebrador.

A zjistila jsem, že se víno vybírá i podle procent alkoholu.

Tištěné vydání časopisu Grafoman 2017/2018 (Ne)vinný Gymstr

Vydává Gymstr.

Redakce:

Tereza Pazderníková – šéfredaktorka, Julie Mrázová, Vendula Benešová, Lucie Růthová, Kristýna Strnadová, Laura Straková, Zuzana Vodáková, Marie Dvořáková, Barbora Hrbková, Dominika Kozelková

Spolupráce:

Lucie Fríbertová, Marco Simič, Oksana Dorosh

Ilustrace:

Antonín Řehoř, Zuzana Vodáková, Kateřina Kadlecová

Korektura:

Kateřina Tetalová, Eliška Poštolková

Grafika:

Julie Mrázová

Cena výtisku: 50 Kč

www.m-grafoman.cz

magazin_grafoman

Magazín Grafoman